

то: Богъ, кой-то създаде свѣта, подчинилъ е всичко отъ Него създадено на неизмѣнны законы, кой-то много пхти бивать толкозъ опредѣленны, що-то можтъ да са изразятъ съ точны численны знакове. Съгласно съ това, Кеплеръ търсилъ численны-тѣ отношенія, въ кои-то са намѣрвали планеты-тѣ помежду си, по редъ-тъ на намѣстваніе-то, по число-то, по времена-та на обыкаліе-то имъ и по разстоянія-та имъ една отъ друга. И макаръ много отъ второстепенны-тѣ прѣдположенія и да были необыкновенно мечтателны; обаче той провѣривалъ свои-тѣ гипотезы съ строгъ математически анализъ всждѣ, дѣто можалъ да го приложи, и щомъ откривалъ, че прѣдположенія-та са не оправдавали, то безъ забава ги оставялъ и са залавялъ за други, като ги излагали на сжщо таквози строго опытуваніе, за да претърпи, може бы, нова несполука. «Слѣдъ много несполуки,» говори Кеплеръ, «наблюденіе-то ма убѣди, че движенія-та на планеты-тѣ вынаги са намѣрва въ тѣсна свръзка съ разстоянія-та имъ; и че дѣто са срѣща голѣма мѣждина между орбиты-тѣ, тамъ са съглежда и съответственно различіе въ движенія-та. За това азъ прѣдполагамъ, че ако Богу е угодно, що-то движенія-та на планеты-тѣ по орбиты-тѣ да ставать въ свръска съ разстоянія-та имъ отъ слънце-то, то, вѣроятно, той е нарѣдилъ и самы-тѣ разстоянія въ свръска съ нѣщо си друго.»

Подиръ двѣ години. откакъ Кеплеръ захваналъ да са занимава съ Астрономія-та, той напечаталъ една книга, на коя-то заглавіе-то „Mysterium Cosmographicum“ показва, че въ нея са съдържа объясненіе-то на тайны-тѣ въ направа-та на вселенная. Това съчиненіе е пълно съ най-странны умозрѣнія и прѣкалены гипотезы, отъ кои-то най-заблѣжителна-та са състои въ това, че разстоянія-та на планеты-тѣ отъ слънце-то зависять отъ отношенія-та, кои-то сжществувать между петъ-тѣ правилны геометрически тѣла. Отъ Геометрія-та е извѣстно, че можтъ да бждѣтъ само петъ **правилны многогранници**. Тѣзи многогранници сж слѣдующы-тѣ; **тетраедръ**, четырехрестранна фигура, на коя-то всички-тѣ strany прѣдставляють **правилны** треугълници; **кубъ** — кой-то са ограничава съ шесть равны квадраты; **октаедръ**, осмистранна фигура, коя-то състои отъ двѣ четырехрестранны пирамиды, съединены съ основанія-та си; **доденаедръ**, кой-то е ограниченъ съ дванадесять правилны петигълници или пентагоналны плоскости; най-послѣ, **икосаедръ** — ограниченъ съ двадесять равны и подобны треугълници. Трудно може человекъ да си въобрази, каква свръска е можалъ да намѣри Кеплеръ между тѣзи странны фигуры и разстоянія-та на различни-тѣ планеты отъ слънце-то. Обаче той мыслилъ, че е открылъ една свръска между тѣзи разстоянія и пространства-та, кои-то быхъ завзели тѣзи фигуры, ако да са намѣстяха по извѣстенъ начинъ между планеты-тѣ орбиты. По този начинъ, говори той, земя-та е кръгъ, мѣрка-та на всичко; около нея опишете единъ додекаедръ, и кръгъ-тъ, кой-то заключава въ себе си тѣзи фигура, ще бжде орбита-та на Марса. Около този кръгъ опишете единъ тетраедръ, и кръгъ-тъ, кой-то заключава въ себе си този тетраедръ, ще бжде орбита-та на Юпитера. Около тѣзи орбита опишете кубъ и кръгъ-тъ, кой-то заключава въ себе си този кубъ, ще бжде орбита-та на Сатурна. Послѣ опишете въ земя-та икосаедръ, и заключенны въ него кръгъ дава орбита-та на Венера. Въ тѣзи орбита